

v blízkosti ostrý předmět apod. Cíleně jsem chvíli na Aleše nemluvila, nedávala jsem mu žádné příkazy a neuklidňovala ho. Sledovala jsem, zda se sám uklidňuje, nebo naopak jeho ataka zesiluje. Ve třídě bylo najednou ticho. Byla jsem tam já a Aleš. U dveří stála asistentka, která ve třídě pracovala. Aleš přestal po chvíli kopat do věcí, přestal křičet. Sedl si na koberec, zrychleně dýchal a kýval se. Jeho oči zalily slzy. Celou dobu jsem se k Alešovi přibližovala, pomalu, zatím beze slov. Sledovala jsem, jak rychle a na jakou vzdálenost se k němu mohu přiblížit. Postupovala jsem velmi pomalu a klidně. Když jsem byla daleko zhruba na dosah ruky, klidným a tichým hlasem jsem ho oslovila.

(Pro přehlednost budu používat zkratky ŠP – školní psychoterapeut, A – Aleš).

ŠP: *Aleši... (Čekám, co oslovení udělá. Otáčí se na mě a pláče.)*

ŠP: *jsem tu s tebou... (Opět vyčkávám. Lehce se dotknu jeho ramen a klidným, tichým hlasem pokračuji.)*

ŠP: *Zkus klidně dýchat... Jsme tu spolu... (Aleš pláče, schovává si hlavu do dlaní. Nechávám mu prostor a opět mu lehkým dotykem na ramena naznačím, že jsem tu s ním.)*

ŠP: *Máš velký trápení? (Souhlasně kýve hlavou.)*

ŠP: *Musí být velký, když ses tak hodně zlobil...*

A: *Jo...*

ŠP: *Jo? To je mi moc líto... Klidně plakej, jsem tu s tebou.*

Podávám Alešovi kapesníky, stále sleduji jeho reakce a udržuji tzv. *připojení*. Klidným a vlídným přístupem navozuji prostor pro Alešovo uklidnění a postupně pro rozhovor o tom, co se stalo a co ho vedlo k takové reakci. Na Aleše netlačím, aby se „rychle uklidnil“, následoval spolužáky do výuky nebo mi vysvětlil, proč to dělá. Nabízím, aby se napil, ukázal mi místo, kde má věci. Ochotně ukazuje na druhou lavici u okna. Nabízím mu, že si tam půjdeme sednout spolu. Záměrem je změna místa. Moje pracovna je ale ještě v tuto chvíli daleko.

Aleše se podařilo zklidnit, ale je unavený až vyčerpaný, plačtivý, červený v obličeji a třesou se mu ruce. Není teď cílem zjistit, co všechno se stalo a co bylo spouštěčem záchvatu. Je potřeba nadále pracovat na uklidnění, uvolnění a zajištění bezpečí.

ŠP: *Aleši, pojď, sedneme si chvíli spolu. Vidím, že jsi hodně unavený. Víš, já jsem tady pro děti, které mají velký trápení... (pauza, ticho) a já cítím, že máš velký trápení.*